

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-07-24

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 7 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10283>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ 72

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ΤΙΟΣ Β'

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 6. Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΛΗΓΙΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ὄποιον πῶν. Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορᾷ τὴν "ΣΑΛΛΗΓΙΑ" δὲν νὰ διευθύνεται τῷ Συναρκτῇ Σ. ΧΥΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό. Εἰρηὶ Σ. ΠΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιρροή σου προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ὀψιῶς θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

24, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ μέλαν ἐκ Βορρᾶ ἀνυψούμενον νέφος καὶ ἐν τῷ νέφει φῶς, ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν τῷ φωτὶ κάτοπτρον καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ἡ μεγάλη πόλις ἡ Βαβυλῶν, ἡ Λουδίνον κέκληται ἥς ὑπερθεν ἔστι τὸ νέφος. Καὶ εἶπε μοι υἱὸς ἀνθρώπου οὗ τὸ ὄνομα «Pall Mall» βλέψον καὶ ἰδὲ ὦ ἄνθρωπε σὺ ὁ προστασίαν τῆς δημοσίας ἡθικῆς ἀπαιτῶν καὶ διὰ τὴν πλεονασίαν τῶν ἀνηθικότητων δυσανασχετῶν, βλέψον στυγερῶς τῷ βλέμματι καὶ ἰδὲ ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ, ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς ὁποίας ἔχεις τοὺς ἀρχηγούς, καὶ γινώθι ἐκ τοῦ δείγματος τὸ ποῖόν τοῦ πράγματός σου ὑπερ ἀπαιτεῖς.

Ἐν τῇ φωνῇ ταύτῃ ἐταράχθη τὰ ἐντός μου καὶ περιδεῖ ἐλέμμαι ἠτένιστα τῷ κατόπτρῳ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ κόρας μυρίας κλαιούσας καὶ τὰς κόμιας τιλλούσας ὡς δεινὴν πεπονθῆσας συμφορὰν, οὐκ ἐτόλμων δ' ἐρωτῆσαι τί τὸ τῆς τσαούτης αὐτῶν θλίψεως αἴτιον. Στραφεὶς οὖν, τὸ τὴν διαταγὴν ταύτην δόν μοι πρόσωπον ἀνεζήτησαν, ἀλλ' ἐκεῖνο μόλις ἀνοῖξαν τὸ στόμα ἠρπάγη καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤχθη. Τούτῳ παρακολουθήσας ἴσταμαι ἤδη ἔξωθεν (κέκλεινται γὰρ αἱ θύραι) ἵνα τὴν ἀλήθειαν συλλέξω· μεταδῶ ταύτην ὡς ἔρει ὑμῖν. Σιγαῖτε οὖν...

Ἐπειδὴ καὶ ἐμάθαμεν τότε με εὐχαρίστησίν μας ὅτι ὁ Μεχμετ Ἀλῆ

Ἐφέντης βουλευτῆς ἀγκάλεσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸν χωρικὸν παπᾶν, ποῦ ἔγραψεν ὁ «Χωριάτης», ὅτι ἐζητήσαν 2 γρόσια χρεωστούμενά του διὰ νὰ θάψῃ ἓνα παιδί, διὰ τοῦτο ἀγκαλοῦμεν καὶ ἐμεῖς κοντὰ τοῦ ἓνα βουλευτῆν ποῦ κηθῶν· εἶδαμεν εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις· δὲν ἔκαμε τὸ χρέος του εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ ἐσυμφώνησεν με τοὺς ἀγγλους καὶ ἐφώνησε γ ἐς ὅπου ἐλεγαν οἱ Ἑγγλέζοι γ ἐς καὶ ν ὁ ο ὕ ὁπότε ἔλεγαν ἐκεῖνοι ν ὁ ο ὕ.

Πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχὴ, ἐφέντιμ ἔβη, ἐλείνος ὁ ἀντιπρόσωπος, [ποῦ ἂν τὸ θελήσῃς θὰ σοῦ πῶ καὶ ποῖου μέρους ἀντιπρόσωπος εἶνε καὶ πῶς τὸν λαλοῦν, ἀμμὰ ἀφοῦ σοῦ πῶ ὅλα τὰ κουσούρια του καὶ ὕστερα] πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχὴ λοιπὸν, ἐφώνησε ν ὁ ο ὕ. μαζὺ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐνεκήθησαν οἱ δικοὶ μας εἰς τὴν πρότασιν ποῦ ἔβη εἰς νὰ κάμουν νόμον ὅτι, ὅταν οἱ βοσκοὶ ἐνὸς χωρίου ταΐζουσι τὰ σπέρματα, τὰ ἀμπέλια κτλ. εἰς μέρος παράμερον ἢ τὴν νύκταν ποῦ δὲν τοὺς βλέπει κανένας νὰ μὴ ζητᾶ τὸ δικαστήριον δύο μάρτυρας, ἀλλὰ νὰ καταδικάζῃ ὅλους τοὺς βοσκούς τοῦ χωρίου διὰ νὰ μολογοῦν τὸν ζημιωτὴν καὶ νὰ μὴ κάμνουν χαττίρια εἰς τὸν ἀρκατάστηνον ζημιωτὴν. Δεύτερον, κουσούριον (με συμπαθεῖο λέγω τὰ κουσούρια ἐγὼ, ἀλλ' ἐὰν ἡ εὐγενεία σου καὶ ὁ λαὸς Τούρκων καὶ Χριστιανῶν τὰ κρίνῃ πῶς δὲν εἶνε κουσούρια, πέ μου το νὰ γράψω πῶς εἶνε

καλὰ καὶ ἐπιτινεμένα πράματα διὰ νὰ διαλέξῃ ἄλλην φορὰν ὁ λαὸς ὅλον τέτοιον νὰ στέλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ποῦ ἔβη τὸ γ ἐς καὶ τὸ ν ὁ ο ὕ). Καὶ λοιπὸν ἐφέντιμ ἔβη, δεύτερον κουσούριον ἔκαμε ποῦ εἶπε ν ὁ ο ὕ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ δικοῦ μας νὰ γείνη ἡ ἀδεία τοῦ κυνηγίου 5 τελίνια ἀντὶ 10, ὥστε ποῦ νὰ δύναται κάθε πτωχὸς ποῦ πιάσει ττουρέκιν 5—6 φορὰς μόνον ὀλόγγρα ταῦ χρόνου νὰ πέρῃ ἀδείαν διὰ νὰ μὴ πέφτῃ εἰς τὸν πελᾶν ὅπου πιάσῃ τὸ ττουρέκιν του διὰ νὰ πάγῃ νὰ γυρίσῃ τὸ πο σ τ ἄ ν ι ν του ἢ τὸ ἀ μ π ἔ λ ι ν του καὶ ἂν εὑρῇ κανένα λῶν ποῦ τοῦ τὰ τρώγει νὰ τὸν πέξῃ.

Τρίτον κουσούριον, ἐφέντιμ ἔβη, ἔκαμε ποῦ εἶπε ν ὁ ο ὕ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐχάλασεν τοὺς δικοὺς μας ποῦ ἠθέλησαν νὰ γράψουσιν οἱ Ἑγγλέζοι πάνω εἰς τὰ μερκεῖλια τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς τὴν γνωρίζομεν ἡμεῖς καὶ Τούρκοι καὶ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸ φεττικτὲν, ἡγοῦν νὰ γράφουν καὶ φράγκικα καὶ ρωμαϊκὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς ἔκαμεν καὶ ἡ Τουρκία, διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ χωρικὸς τὴν ἡμέραν τῆς δίκης του καὶ νὰ μὴ κάμνῃ λάθος καὶ νὰ πληρώνῃ πρόστιμον. Ἐμάθαμεν μάλιστα πῶς τὴν ἡμέραν ἐλείνην ἐσηκώθη ὁ προκομμένος μας, ἐφέντιμ ἔβη, καὶ εἶπε νὰ γράφουν μόνον μίαν χρονίαν, καθὼς τῶρα τὰ φ ρ ἄ γ κ ι κ α, διότι ἂν γράφουν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Χαζιρᾶν (Ἰου-

νίου) και Ττεμούζ (Ιουλίου) κλπ. καθώς την γνωρίζουν οι Κυπριώτες, εννά ζητήση και κείνος να γράφουν τρεις ή μέρας, ήγουν και άράπικα διά να γίνη κάρμα καρισία και έψήφισε με τους Έγγλέζους και έμεινε μόνον ή φράγκικη ήμερομηνία. Θέλετε και άλλο; ακούτατε και αν μπορήσ, έφέντιμ έβετ, μίν θυμώσης και μίν τόν πέψης 'ς τόν διάολον ενένον τόν άντιμουτσουνον. Πτον ο ίδιος ένας από την έπιτροπήν ποδ έκατέβασε μερικους μισθους τους Έγγλέζους ποδ πένουν με τας χιλιάδες τας λίρας, ενφ οι φτωχοί Κυπριώτες με τὰ σελίνια μόνον: υπέγραψε πρώτος εις τὸ γράμμα τῆς έπιτροπῆς ποδ έλεγε να τους κατεβάσουν και έμω; άμα ειδε τους Έγγλέζους και εκραζώσαν, έγύρισε και ειπε μετά τους ν ο ο υ .

Θέλετε και άλλο;—Οι δικοί μας ήθελαν να βάλουν εις τόν νόμον, εταν ενός φτωχού πουλιέται τὸ μάλιν του για χρέος ή για μίριν να μη μπορουν να του πουλήσουν τὸ ζευκάριν του, ένα θονικόν, την προβιζιόναν των παιδιών του για ένα μῆνα και τὸ έναν κάρτον των χωραφιων του για των δεινδρων του και εκεινος, έφέντιμ έβετ, ο λεγάμενός μας εφώναζε μαζί με τους Έγγλέζους: ν ο ο υ και δεν εγεινεν αυτός ο νόμος για την φτωχολογιάν.

Ακουσε και άλλο γουρσουλίκι του, έφέντιμ έβετ, οι δικοί μας ήθελησαν να κάμουν νόμον να ορίζουν οι άρχαδες του κάθε χωριου ποτε ν' αρχίζου) να ριπτουν τα χαρουπια και ποτε ν' αρχίζου) να τρυγοον εις κάθε μερραν δια να μη γαλα τὸ πράγμα και βγάλλουν κακόν όνομα τα μαξούλια της Κύπρου και δεν πουλουνται εις καλας τιμάς και εκεινος έβαλε τὸ χέριν του εμπρός εις τὸ στόμαν του για να μη ακούτη. άλλος και ειπεν εις τόν φίλον του τόν Ουσειν έφέντην να πῆ τὰ εναντία και να μη γεινη ο νόμος εκεινος, επειδήτις δεν τόν ήθελαν οι Έγγλέζοι.

Αυτά για την ωραν έμαθα: ύστερα αν μάθω και άλλα κουσουρια του εννά τα γράψω για να τόν άγκαλέσης του χρόνου εις τὸ μετζιλισιν, αν μείνη και ποδ χρόνου καθως άγκαλέσες τόν Παπάν για τα δηδ γρόσια και να τόν κάμης και εκεινον ρεζιλιν καθως ποδ ταιριάζει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Ίσχυρά ρωσική δύναμις προήλασε

πρός τὸ Ζουλφικάρ. Οι Ρώσοι εισέρχονται εις τὸ Περσικόν έδαφος, ώσει εισέρχονται εις τὸ ρωσικόν. Έξ Άσχαβάδ αποπέλλονται πλειστοι και σημαντικαί επικουρίαι τοις Ρώσοις. Οι Άφγανοί διατελοουσιν εν άγωνία και άμηχανία, αλλά φαίνονται αποφασιστικοί. Πιστεύεται ότι ο συνταγματάρχης Άλικάνωφ άπόρασιν έχει να επισπεύση τόν πόλεμον και ότι εξαπατά τόν Τζάρον. Έπί τῆ προελάσει των Ρώσων οι Άφγανοί προσεκάλεσαν την άγγλικήν όροθετικήν έπιτροπήν να μεταβῆ εις Χεράτην όπως διευθύνη την άμυναν του φρουρίου τούτου. Άφ' έτέρου ο στρατηγός Κομαρώφ άγγέλλει ότι οι Άφγανοί προσήγγισαν τας ρωσικαίς προφυλακαίς αίτινες έμειναν ακίνητοι και τηρουσιν όλως άμυντικήν θέσιν. Δεν εινε λοιπόν δύσκολον να επαναληφθῆ και ενταυθα τὸ πικινίδι της Πενταεχ και ούτω να δοθῆ άφορμή προς έκρηξιν του πολέμου. Τα πράγματα εν τούτοις εινε σοβαρώτατα.

—Οι κάτοικοι της συνοικίας Γενιμεχανέν εν Όρτάκιοι της Κων]πόλεως διατελοουσιν από τινος καιρου εν μεγάλη άνησυχία, διότι άμα νυκτώση εξακολουθοοσι τακτικοί λιθοβολισμοί κατά των οικιών παρατεινόμενοι επί ώρας πολλάς: πολλών δέ παραθύρων αι ύαλοι συνετρίβησαν. Έξ ή έπτὰ ύποπτοι συνελήφθησαν και εφυλακίσθησαν, άλλ' επειδή οι λιθοβολισμοί εξακολούθουν ενφ εκεινοι ήσαν εν τῆ φυλακῆ απελύθησαν. Τα γραβδια και οι άπλοικοι κάτοικοι της συνοικίας θεωροον τους λιθοβολισμούς ως ενεργουμένους υπό βρουκολάκων ή έξωτικών. Φαντάσθητε λοιπόν συναικίαν δολόκληρον διατελοουσιν αναστατον εφ' όλην τῆν νύκταν, διότι οι κ. κ. βρουκολάκες διασκεδάζου) παννυχι ριπτου)τες πέτρας και συντριβου)τες παραθύρα, λαμπύρα και κάπου κάπου και καμιάν κεφαλήν ετραφο)ς άρμενίου, (διότι άρμενική ή συνοικία). Έδωσαν rendez-vous εκει οι έγγο)νοι της Αύλης και το) Βελζεβούδ και παίζου) τὸ τόπι των νομίζου)τες τας λείας ως πορτελάνη κεφαλάς των κατοίκων ως κανέν ντζούζ-μειδάνιον εφ' ου κυλινδου)ν ιαραχωδ)ς τὰ λίθινα τόπια των. Γραία τις άρμενία έβεβαιου) μεθ' έρκου) ότι ειδεν ή τάλαινα περι την 2 ώραν της νυκτός τουρκιστί, μέλανα πετεινόν διερχόμενον σοβαρώ: τῆν συνοικίαν και προσκαλο)ντα εις τὸ

πικινίδι του; άοράτους συντρόφους του. Έτερός τις Ιουδαίος αναφέρει ότι ειδεν εγειρόμενεν εκ του μνήματος σεβασμιόν τινα γέροντα και κατερχόμενον βραδέως τας κλιτύας των Ιουδαϊκων μνημάτων. Άλλη τις ειδε γυναίκα λευχείμονα, έρυθρά φέρουσαν υποδήματα διερχομένην την συνοικίαν. Τίς ηξέυρει; Ίσως ήσαν οι σύντροφοι του πετεινου). Έρωτηθείς μάντις Ιουδαίος απεφήνατο ότι πρέπει να κενωθ)σιν αι οικίαι της συνοικίας, διότι τὸ πνευ)ικ [τὸ στοιχειό] τῆς συνοικίας μέλλει να συζευχῆ ερατεινήν τινα νεράιδα και άπήτει να κενωθ)σιν αι οικίαι των όποιων τας ύαλους συνετρίβεν όπως εκει τελεσθ)σιν οι γάμοι του εν πάσι, μεγαλοπρεπειά. Τρεις λόχοι στρατου) μετά φανου) και φωίτων βεγγαλικων περιέζωταν τῆν απειλου)μένην συνοικίαν, οι δέ δαίμονες πτοηθέντες δεν ετόλμησαν να παίξου) τὸ πικινίδι του; την νύκτα εκεινην. Φοβου)νται και οι δαίμονες τὸ φως! Και τώρκα; Περίτρομοι οι κάτοικοι των απειλου)μένων οικιών εγκαταλείπου) ο ει; μετά τόν άλλον τας οικίας των, ή δέ μετανάστευσις αυτη αποκληθήσεται υπό της ιστορίας Άρμενικῆ μετοικεσία εξ Όρτάκιοι.

[Εκ του "Νεολόγου"]

Κατά την «Ακρόπολιν» Αθηνων εφονεύθη Κύπριος εργάτης ύφ' έτέρου συμπατριώτου του μεθ' ου προ ήμερων ειργάζετο εν Κηφισσία. Ένφ εκάθη)το άμφοτεροι εν τινι καφενείω, ο φονευθείς, κατόπιν φιλονεικίας ερεθισθείς, ειχεν εξαχάγει ρεβόλβερ ινα πυροβολήση κατά του) συνεργάτου και συμπατριώτου του, άλλ' ο δεύτερος ούτος δι' επιτηδείας στροφῆς προφθάσας έπληξε τόν εξαγαγόντα τὸ ρεβόλβερ δι' έγχειριδίου εις τόν θώρακα, εξ ου) και άμέσως εξέπνευσεν. Ο φονεύς συνελήφθη και κρατείται εις τῆν φυλακήν.

Αγνοου)μεν τίνες οι Κύπριοι ούτοι: εζητήσαμεν έμω) πληροφορίας και άφου) μείνω)μεν θέλομεν δημοσιεύσει τὰ όνόματά των.

—Εις τὸ πανεπιστήμιον του) Μονάχου εφοίτησαν κατά τὸ παρελθόν εξαμήνον 2825 σπουδασταί. Τούτων 119 ήσαν τῆς Θεολογίας, 889 τῆς Νομικῆς, 12 τῆς Πολιτικῆς Οικονομίας, 108 τῆς δασονομίας, 975 τῆς Ιατρικῆς, 571 τῆς φιλολογίας, 154 τῆς φαρμακευτικῆς σχολῆς.—Οι φοιτηταί τῆς Έρλάγγης

ἀνήθου κατὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου εἰς 810 ταῦτο λεκτέον καὶ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὑβίγγης, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 1422 σπουδασταί.

— Γνωστὸν ἐστὶ αἱ γαλλικαὶ Βουλαι ἐψήφισαν εἰκοσακισχίλια φράγκα διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βίκτορος Οὐγώ. Ἄλλὰ διὰ τὴν κηδείαν ταύτην ἐδαπανήθησαν 101,000 φρ. ὥστε ὑπεβλήθη ἤδη πρότασις εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πιστώσεως.

— Τὰ ἡμερομίσθια τῶν θεριστῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσσης ἐφθασαν εἰς γρόσια 45—55 δι' ἕκαστον ἄτομον ἐνῶ ἄλλοτε μόλις ἐφθασον εἰς γρ. 10—15.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς ὑπουργὸς ἔλαβε σπουδαιότατον κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ πόλις ἡμῶν προσεκτήσατο καὶ ἕτερον ἰατρὸν, τὸν ἐκ Καρτανιάς τῆς Θεσσαλίας κ. Μ. Δημάκην, ἀποπερατώσαντα τὰς ἰατρικὰς σπουδὰς του ἐν Ἀθήναις, κατοπιν δὲ εἰς Παρίσιου; μεταβάντα καὶ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη τελειοποίησαντα ταύτας διὰ τῆς καθημερινῆς ἐν τῇ κλινικῇ πείρας καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστήμης του καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων πτυχίων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τούτων ἐφοδιασθέντα. Κατοικεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Κ. Συμεωνίδου [πλησίον τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. Νάπας], δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπόρῳ δωρεάν κατὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μετὰ μεσημβρίαν.

Τὴν Δευτέραν (22 Ἰσταμένου) ἀφίετο ἡ "Πούνα", μεταφορικὸν ἀγγλικὸν, κομίσσα σα περὶ τοὺς 350 στρατιώτας ἐν οἷς καὶ πολλοὺς ἀθροεῖς. Ἄδειται ὅτι μέχρι τῆς 15ης προσεχοῦς μηνὸς καὶ ἄλλοις μέχρι 5 χιλ. στρατὸς θὰ ἀφίχθῃ ἐνταῦθα, τρία δὲ τάγματα θὰ διαχειμάσωσιν ἐν Κύπρῳ. Πάντα ταῦτα ὁμοῦ; θὰ ρυθμισθῶσιν κατὰ τὴν τροπὴν ἣν τὰ πολιτικὰ ζητήματα Ἀφγανιστάν καὶ Αἰγύπτου θὰ λάβωσι. — Κατὰ τηλεγράφημα φθάσει κατ' αὐτὰς εἰς Λάρνακα ὁ τὴν Μεσόγειον περιοδεύων Ἰταλικὸς σκόλος, ἐκεῖθεν δὲ ἀφίχθήσεται καὶ εἰς Λεμεσόσιν.

Ἄλλοίμονον! Ὁ μόνος πρὸς τὴν ἀποβήθραν περίπατος τῶν οἰκογενειῶν ἐκλείσθη πλέον δι' αὐτὰς διότι, χάρις εἰς τὸ φιλελεύθερον τῆς Κυβερνήσεώς μας, κατεσχέθη οὐ πρὸς καθ' ὁλοκλήριαν ὑπὸ ἀσέμνων καὶ αἰ

σχρολόγων Μυχδαληνῶν καὶ τῶν ταύτας ἀκολοθούτων ἐτι αἰσχροτέρων πειλατῶν των. Οὐδέποτε ἐφραταζόμεθα ὅτι εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἐξαχρειώσεως τῆς δημοσίου ἠθικῆς θὰ ἐπέτρεπεν ἡ Κυβέρνησις; ν' ἀφίχθῶμεν φαινομένη ὄλω; ἀπχθῆ; καὶ ἀδιάφορος; εἰς μυρίας αἰσχρολογίας ἐκπτομιζόμενα; ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ δημοσίου; περιπάτου; ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τῆς. Οὐδέποτε λέγου ἐφραταζόμεθα ταῦτα, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἀποκαλύψεις τῆς "Pali Mali" μᾶ; ἀπήλπισαν πλέον, διότι, ὡ; λέγομεν ἡμεῖς; οἱ Κύπριοι, "τὸ ψάρι, ποῦ τὴν κεφαλὴν ἐρωμᾷ". Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τῆς "Pali Mali" τὰ γραφόμενα ὑπερβολικὰ εἶνε, καὶ φροντίς πρὸς περιστολὴν τῶν ἀσέμνων γυναικῶν τε καὶ λόγων θὰ ληφθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας;

Λάρνακι τῆ 24 Ἰουλίου 1885.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύναξιν τῆς "Σάλπιγγος".

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν περιεργόν τι συνέβη ἐνταῦθα, ὅπερ μεγάλην ἐκπληξιν ἐποίησεν εἰς πολλοὺς, οὔτινες ἀνεφώνησαν ὅτι ἀληθῶς; "οὐδὲ Τούρκικα".

Πρὸ ὅκτω περίπου ἐτῶν ἠγόρασαν τινες ἐνταῦθα πρᾶ τινος Μουσταφᾶ μετὰ καὶ τῶν ἐπιστήμων τίτλων, χωράφιον πλησίον τῆς Λάρνακας; κείμενον ἀντὶ εἰκοσιπέντε λίτρων ἀγγλικῶν, ἐξώδευσαν δ' ἐνοσιῖται ἄλλα τόσα, ἴσως, πρὸς καλλιέργειαν αὐτοῦ. Πέρουν ὁ Μουσταφᾶ; οὗτος ἀπέθανε κατὰ χρεωσ; οἱ δανεισταὶ του; ἀπελθόντες εἰς τὸ εὐλογημένον γραφεῖον τοῦ Ταποῦ, ἔμαθον μετὰ χαρᾶς ὅτι ὑπάρχει γεγραμμένον ἐπ' ὀνόματι τοῦ χρωστού των πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν τὸ ἄνω ρηθὲν χωράφιον καὶ ὅπερ θεβαίω; τῷ ἀνήκε μέχρι τῆς σήμερον!!!

Ἐξεδόθη λοιπὸν δικαστικὴ ἀπόφασις ἵνα τὸ χωράφιον πωληθῆ διὰ δημοπρασίας διὰ νὰ πληρωθῶσιν οἱ δανεισταὶ του; μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἠγόρασεν αὐτὸ ὁ κ. . . ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς; ἐξακοσίων μόνον γροσίων χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ καλῶ; οὔτε ὁ νέος; ἀγοραστής ποῦ ὑπῆρχε τὸ χωράφιον τοῦτο. Προσκλήθει; ὁ τῆς Λάρνακας; μουκτάρης ἵνα ἐπικυρώσῃ τὸ πρὸ τῆς κατακυρώσεως; ἀπαιτούμενον μορτυρικὸν ἀπεποιήθη, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ μακαρίτης Μουσταφᾶ; δὲν εἶχε χωράφι, ἀλλ' οἱ ὑπαλλήλισκοι τοῦ Ταποῦ τὸν ἠπέλησαν ὅτι θὰ τῷ ἐπιβληθῆ πρῶστι μὲν ἂν δὲν σφραγίσῃ!!!

Λαβόντες ἐν τούτοις γνώσιν τῆς πωλήσεως ταύτης οἱ πρὸ ὀκταετίας; ἀγορασταὶ ἐσπέυσαν πᾶραυτα ὅπως; δι' ἀναφορᾶς των ἐκθέσωσι τὰ γεγονότα τῷ διοικητῇ, συνάμα δὲ ἀπέδειξαν διὰ τῶν εἰς χεῖρας των κοτζαβάνων ὅτι τοῦτο ἀνήκεν εἰς αὐτοὺς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἠδυνήθησαν νὰ γλυτώσωσι τὸ κτῆ

μά των ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δανειστῶν τοῦ προκατόχου. Ἡ δὲ Κυβερνητικὴ ἀπάντησις ἦτο μόνον ὅτι εἶνε "λάθος τοῦ Ταποῦ". Ἀκουσατε τὴν ἀπάντησιν ταύτην καὶ μὴ φριξήτε, καὶ μὴ ἀνυπομονήσητε ὅτι καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ ἡ περιουσία μας; διακινδυνεύει, ἀφοῦ μὲ ἐν λάθῳ; τῶν ἀγαθῶν κκαττιπαδων καὶ λάθος; τὸ ὅποσον μένει ἀδιόρθωτον ἐπὶ ὅλα ἔτη, χάνει τις τὸ κτῆμά του!!! Καὶ ποῖα λοιπὸν πίστις μᾶς; μένει πλέον εἰς τὸ Τετέρῃ Χακκανη ὅταν ἀφοῦ ἀπολέσω ἕκ τινος περιστατικοῦ τοὺς τίτλους μου; ἀπόλλυμι; πλέον καὶ τὴν περιουσίαν μου;

Ὁφθαλμὸς περιεργου.

Υ. Γ. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξελήγη Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, σήμερον ὁμοῦ; κυκλοφορεῖ εἰδοποίησις ὅτι περαιτεῖται ἡ νέα αὕτη ἐπιτροπὴ πρὶν ἢ συνεδριάσῃ. Ἀκηδία πλέον καὶ ἀμεριμνησία περὶ παντός κοινού.

Χθὲς ἐγένετο ἀρπαγὴ κόρης τινὸς ἐκ τοῦ χωρίου Μ. νόγια, ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἦλθεν ἐνταῦθα ἀναζητῶν αὐτήν. Ὡ; λέγεται οἱ νέοι Πάριδες τῆς νεαρᾶς; Βλένης; εἶνε δύο Τούρκοι οἵτινες ἐφερον αὐτήν εἰς Λάρνακα ὅπου καὶ τὴν ἔχρυν κρυμμένην.

Τὰ Δικαστήρια ἔκαμαν παύσεις ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 3 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Φίλι Σαλπικιτᾶ.

Συμβουλευόμεν τὸν κ. Α. Χ. Π. σὺν τῇ θέσει ἣν κατέχει νὰ μὴ ζητῆ νὰ γίνῃ καὶ ὑπαστυνόμος, διότι ζητῶν τις νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ λουόμενον ἐν τῷ λιμένι δὲν εἶνε ἐργασία ἀνήκουσα πρὸς αὐτὸν νὰ ἐξετάσῃ, εἰμὴ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ κ. ὑπαστυνόμος; μας εἶνε εἰς θέσιν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένην ὥστε νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν τοιοῦτων; εἶνε νέος; γνωρίζων πᾶσαν γλώσσαν, καὶ περὶ παντός; συζητουμένου ἀντικειμένου; τί νομίζεις;

Κυρήνεια 26 / 85.

Ὡ; γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας; ἐξέλεγη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων συνιστάμενη ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Κυριακίδου, ὡ; ταμίου, Χρ. Σεβέρη, Π. Γ. Μιχαηλίδου, Τ. Πασχαλίδου, Κ. Λυσανδρίδου καὶ Γ. Ν. Παπαδοπούλου ὡ; γραμματέως. — Ὁ κ. Σίγαρ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λευκωσίας; ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν ἐπὶ ἐξαμηνίῳ ἀδείᾳ ἀπουσίας. — Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος; ἀνεχώρησε χάριν ἐξοχῆς; εἰς τὴν Μονὴν; ἀγ. Ἡρακλειδίου ἐνθα; θέλει διαμείνει τινὰς ἡμέρας καὶ εἰτα; ἀφίχθῃ τῆς περιοδείας; αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀρεινῆς. — Οἱ πυρετοὶ ἐπιτείνονται.

Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Α .

ΑΣΜΑ Α ὑπὸ Π. Σουδ. σδ.

ΕΞ ΟΙΚΡΙΣΘΑ ΤΑ ΒΕΛΗ

(συνέχεια)

Ἐξίττει εἰς τὴν πτώσιν τῆς τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
τῆς Θράκης τὴν βοήθειαν καὶ τῆς Μακεδονίας,
Ἄλλ' ἦλθον εἰς ἀπαιτήσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὅλη,
Ἦχοι τριγμῶν ἀλύσσεων καὶ φθογῶν ἀγωνίας.
Ποῦ εἶνε νῦν ὁ Φίλιππος; Ποῦ εἶναι ὁ Φωκίων;
Φρουρῶν Λατίνων ἀντηχέει κραυγὰς τὸ Ἐρεχθίδιον.

Ἐκ τῶν ἰδίων σου βελῶν τὸ στήθος σου ἐπάνει . . .
Τοῦ Ὀλυμπίου σου Διὸς τὰς αἰωνίους στήλας
Με πύργον δημεγερετικὴν εἶχε, συντρίψει μόνη
Καὶ διεδέχθη ὑπ' αὐτὰς τὸν Φίλιππον ὁ Συλλυκίς.
Ἄν ἡ πικρὰ μετάνοια δὲν ἀνορθεῖ τὰ Κράτη,
Συντρίχει ὅμως Πρόνοια τὰ ἔθνη ὑπερτάτη!

Ἰπὸ τοὺς ξένους ἔπεσαν οἱ τοπικοὶ σου θρόνοι,
Ὡς δάφνης φύλλα ἔρρευσαν οἱ χρόνοι τῆς εὐκλείας,
Ἄλλὰ τὸν πατριωτισμὸν διέσωσαν οἱ χρόνοι
Ἄστρα ὑπὸ τὰς πυκνὰς νεφέλας τῆς δουλείας.
Ἰπὸ τὴν τέφραν ἠῤῥξαν τὸ πῦρ τοῦ πνεύματός σου
Καὶ λάβαν ὁ ἐντάφιός ἐκράτει παγετός σου.

Διέσχισε τὰ κύματα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης
Ἡ ἔθνικὴ σου κιβωτός μετὰ τὸν Σταυρὸν σημαίαν,
Διήλθες τῶν ἐρήμων σου τὰς ἀχάνεις ἐκτάσεις
Κ' ἐρρίφθης εἰς τὸν Ὀλυμπον μ' ἀντάρτιδά ρομφαίαν.
Ἄλλὰ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου σου πρὸ τῆς Μακεδονίας
Ὅποιας ἡ καρδία σου ἠσθάνθη ἀγωνίας!

Καὶ δούλην καὶ κυρίαρχον σ' ἐθαύμασεν ἡ Δύσις!
Ἄγία καὶ φιλόσοφος κ' εἰς τὸν ἐγωῖσμόν σου,
Ἡ παλλουσα τὸ δόρυ σου, ἡ σύρουτα ἀλύτσεις,
Φῶς καὶ ἀγάπην ἔχεις μετὰ τὸν πολιτισμὸν σου!
Θάρρει, Ἑλλάς μου! Ὁ Θεὸς ποτὲ τοῦ δὲν κρημνίζει
Τὸ ἄστρον ὅπερ ἔστησε τὰ ἔθνη νὰ φωτίζη.

ΑΣΜΑ Β'.

ΤΙΝΕΣ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ;

Διότ' ἡ ἐγωῖστικὴ Ἑλλάς τῶν πάλαι χρόνων
κατὰ παντός ἐγωῖστῶ Ἄνδρός τῆς ἡγωνίας
Κ' ἐλάκτισε τὸν Φίλιππον ὡς ἐλευθεροκτόνον,
Δὲν εἶνε χώρα Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Μακεδονία;
Ἐὰν τοῦ Αἴμου ἡ κοιλάς Ἑλληνικὴ δὲν εἶνε
Ἔστωσαν χωραὶ Καφρικαὶ κ' ἡ Σπάρτη κ' καὶ Ἀθήναι!

Ἄλλ' ἂν δὲν εἶν' Ἑλληνικὴ ἡ γῆ τῶν Μακεδόνων,
Ποίη ἡ ἔθνικότης τῆς καὶ ὁ φυλετισμὸς τῆς;
Ὅποιαν γλῶσσαν ὁμιλεῖ πρὸ τριαχιλίων χρόνων;
Ὅποια ἡ θρησκεία τῆς καὶ ἡ ἰματισμὸς τῆς;
Τὴν περικεφαλαίαν τῆς, τ' Ἀχαικὸν τῆς κράνος
Περιεβλήθησαν ποτὲ Λυδὸς ἢ Τουρκομάνος;

Ἄν τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς εἶχ' ἡ πολυθεία,
Ὀρθόδοξοι ὡς Λάκωνες ἦσαν οἱ Μακεδόνες,
Εἰς τὴν Ροδόπην ἔπεμπε χρησμούς τῆς ἡ Πυθία,
Καὶ θύοντας εἰς τοὺς Δελφοὺς τοὺς εἶδον οἱ Αἰῶνες.
Εἰς τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος μετὰ στάχεις καὶ μετὰ μύρτα
Ὡς Ἀθηναῖοι, ὡς Ἀρκὰς ὁ Μακεδὼν ἐσκήρτα.

Καὶ ἔταν τοῦ ἰδανισμοῦ αἱ προσωποποιήσεις
Εἰς μίαν τρισυπόστατον ὑπέληψαν Τριάδα,
Πρὸς Μακεδόνας ἤχησαν αἱ πρῶται προσφωνήσεις
Τοῦ Παύλου, πρὶν εἰς Βάπτισμα καλέσῃ τὴν Ἑλλάδα [1]
Οἱ Μακεδόνες ἔκτοτε διὰ τοῦ αἵματός των
Τὰ ἄρθρα τῆς Ἑλληνικῆς στηρίζουν πίστεώς των.

[1] Ἴδε τὰς πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολάς Παύλου τοῦ οὐρανοβάμονος.

Οἱ τὴν Μακεδονίαν μαζὶ ζητοῦντες τίτες εἰσθε;
Ἡ ἀνθρωπότης τὰς καλεῖ περιέργως, προβῆτε!
Μὲ βδελυγμῶν ἐρωτοῦν τὰ ἔθνη πῶς καλεῖσθε;
Ἐπώνυμον δὲν ἔχουσιν οἱ νόθοι καὶ οἱ ἀλλοτρίοι
Τοῦ Κόσμου τὸ κριτήριον τοῦ βίτου, τὰς προσμένει,
Περγαμηνὰς πολιτισμοῦ ζητεῖ ἡ οἰκουμένη.

Ῥωμοῦνοι! Σέρβοι! Βούλγαροι! Ναὶ. Σαί; ἄλλ', εἰπατέ μου.
Σαί; εἰσθε τίτες; ἔχετε καθόλου ἱστορίαν;
Τόσον πτωχὰ ἐπίβητα δὲν ἤκουσα ποτέ μου.
Καὶ σαί; λοιπὸν εἰς τῶν ἔθνων βιοῖτε τὴν χορείαν;
Τῆς χώρας τ' Ἀλεξάνδρου μαζὶ λοιπὸν ὡς κληρονόμοι
Ἰψοῦσθε εἰς τοὺς ὕψους καὶ σαί; καὶ σαί; ἀκόμη;

Καὶ Ὀστρογότθους ἤκουσα, Κίπρους, Γαλλάτας, Οἰνοὺς,
Ἡκουσα Τούρκους, Ἀραβίκα, Πέρσας, Λυδοὺς, Τυρίου;
Ἄλλὰ τοὺς Σέρβους πάποτε, οὐδέποτε Ρωμοῦνοὺς.
Βουλγάρους μόνον ἤκουσα τοῦ Κρόνου τοὺς ἀγρίους [1]
Αὐτοὶ ὅταν κατέπιπτε τοῦ Γένους μαζὶ ὁ λέων
Λύκοι πεινῶντες ὠρμησαν ἐκ Σευθικῶν σπηλαίων
(ἀκολουθεῖ)

[1] Ὁ φυλετισμὸς τῶν Βουλγάρων ἐστὶ κρᾶμα Μογγολοκοῦ, Ταταρικοῦ καὶ Οὐνικοῦ αἵματος.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίον ἄπισσα γρ.	215
„ συνήθη γερά,,	190—205
„ κόκκινα καὶ ξυλισμένα	150—180
Ρακὴ σοῦμα ἢ ὀκτὰ παρ.	67
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ „ „	11—12.

Αἶνιγμα 72

Μὲ κάππα τοῦ; στομάχου; σφοδρῶς στενοχωρῶ
Μὲ Μ, δὲ εἶμ' ὀλέθριον δρέπανον τῶν βροτῶν.
Μὲ Π, δὲ τοὺς ὀδεύοντας καὶ ἀπόρους ὀδηγῶ.
Μὲ Φ, δὲ εἶμ' ἀφορητὸς μελεᾶς τῶν γεωργῶν.
Ἄκεφαλον δὲ εἶμι γῆς μέρος ὕψηλόν.

Πολ. Χ Γαβριηλίδης.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

Ὁ Κοσ. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κειμένον μαγαζεῖον, εἰδοποιεῖ παντὰς, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατασκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πῆχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιων.—Πωλεῖται ἐπίσης μίαν μερὶς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτάν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκτὰδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκτὰδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.